

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 8.10.2018

המלצות העמדה לדין

50/18. ת/1457/17 גב' שרה ליזר נגד עו"ד מאיר הרוש, ברק מלכית וקרן ברדה דותן

טענות הצדדים:

1. **המתלוננת** יוצגה בהליך של מכירת דירה ע"י עו"ד מאיר הרוש, אף ייצג במקביל גם את הקונים. בחוזה המכר נקבעה הוראת פיצויים מוסכמים בסך 20,000 דולר בגין הפרת תנאי מהותי, ולטענת המתלוננת עו"ד הרוש עשה כל אשר לא ידו כדי לסייע לקונה לתבוע ממנה פיצוי זה שלא כדין.
2. המתלוננת הפנתה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום 16.4.2015, ממנו עלה כי עוד בשנת 2007 ניתן כנגדה פסק דין בהעדר הגנה בעניין הפיצוי המוסכם, כשההפרה הנטענת היא עיקול זמני שהוטל על הדירה בקשר עם חובותיה לוועד הבית. בקשה שהגישה בחלוף מספר שנים לביטול פסק הדין נדחתה, וכך גם הערעור עליה. בשנת 2014 הגישה בקשה לביטול פסק הדין מחמת מרמה, כשלדבריה הקונה - שהיה מיוצג בכל ההליכים ע"י עו"ד ברק מלכית - הטעה את ביהמ"ש בבקשתו למתן פסק דין במעמד צד אחד משטען כי הוא זכאי לפיצוי המוסכם, שכן העיקול הזמני הוטל לאחר חתימת חוזה המכר והיוזמה להטלתו הייתה של הקונה לאחר שכבר קיבל חזקה על הדירה והשפיע על מהלכי ועד הבית, מתוך רצון לזכות בפיצוי המוסכם.
3. בית המשפט המחוזי קיבל את טענת המרמה וביטל את פסק הדין בקובעו כי בית המשפט הוטעה על ידי הקונה ביחס למועד בו הוטל העיקול הזמני, וכנגזר מכך - הוטעה לגבי הזכאות לתבוע את הפיצוי המוסכם: "ויובהר, כאשר מבקש צד פסק דין במעמד צד אחד מחמת אי התייצבות הצד שכנגד, שומה עליו להציג בפני בית המשפט את המצב העובדתי והמשפטי לאשורו ולא ליצור מצג בין אם במפורש ובין אם משתמע, שאינו אמת. בענייננו לא היו זכאים בני הזוג בן-מוחה לקבלת פיצוי מוסכם בגין העיקול הזמני, שכן זה הוטל לאחר חתימת חוזה המכר ומסירת החזקה. על בא כוחם אשר ערך את חוזה המכר היה לדעת עובדה זו, ומכל מקום אסור היה למשיב ליצור מצג כאילו העיקול הזמני מאפשר את תביעת הפיצוי המוסכם".
4. המתלוננת הוסיפה וטענה כי עו"ד קרן ברדה דותן לא פעלה לביטול העיקולים שהוטלו נגדה בהוצל"פ לאחר שפסק הדין בוטל מחמת המרמה כאמור לעיל.
5. עו"ד מאיר הרוש מסר בתגובתו כי ערך את הסכם המכר בדרך הרגילה והמקובלת מבלי שהכיר את הצדדים קודם לכן. רק במהלך הפקדת התיק בטאבו לצורך השלמת הרישום התברר כי הוטל עיקול על הדירה בשל חוב של המוכרת לוועד הבית, וזו האחרונה סירבה לטפל בעניין הגם שקיבלה את מלוא התמורה. במצוקתם פנו הקונים לעו"ד ברק מלכית, שבאותה עת שכר חדר במשרדו אולם לא היו ביניהם קשרי עבודה.
6. עו"ד ברק מלכית בתגובתו מסר כי ייצג את הקונים בהליכים המשפטיים בגין הפרת הסכם המכר על ידי המתלוננת והגיש נגדה תביעה בסדר דין מקוצר בשנת 2007. בהעדר הגנה מטעם המתלוננת ניתן נגדה פסק דין במעמד צד אחד, ובקשתה לביטול פסק הדין נדחתה. כך גם ערעור שהגישה בשנת 2011 נדחה. בשנת 2013 הגישה המתלוננת בקשה לביטול פסק הדין, אשר נדחתה בהסכמה, ושנה לאחר מכן הוא קיבל הודעה משונה להופיע לדיון בערעור על פסק הדין, שהתקבל ואף נפסקו הוצאות לטובתה עקב ביטול פסק הדין.
7. עו"ד מלכית הוסיף ומסר כי ההליכים המשפטיים הסתיימו בהסכם פשרה בשנת 2016, במסגרתו ויתרו הצדדים על כל טענותיהם ההדדיות. טענות המתלוננת נבחנו בכל ערכאה משפטית ותלונות במישור האזרחי אינן מהוות תלונה במישור האתי.
8. עו"ד קרן ברדה דותן לא הגיבה לתלונה כפי שהועברה אליה מהוועדה (קיים אישור מסירה).

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 8.10.2018

חות דעת והמלצה:

המתלוננת מעלה טענות כנגד שלושה עורכי דין שונים ביחס לפסק דין שהוצא במרמה בקשר עם הסכם מכר דירתה. ברם, טענותיה כנגד עו"ד ברדה דותן, כמו גם אופן ומידת מעורבותה של האחרונה בעניין, אינם ברורים כלל ועיקר. מטעם זה **אמליץ לגנוז את התלונה נגד עו"ד ברדה** חרף העובדה כי הנילונה לא טרחה להשיב לוועדה (הנילונה תוכל לטעון כי לא היה בסיס לדרוש תגובה סטטוטורית ממנה).

כך גם **אמליץ לגנוז את התלונה כנגד עו"ד מאיר הרוש**, באשר הוא לא נטל כל חלק בהליכים המשפטיים, ואין בחומר הבירור כל תימוכין לטענת המתלוננת כי הוא עשה יד אחת עם הקונה ובא כוחו לקבלת פסק הדין במרמה. כך גם לא הוצגו תימוכין לטענת ניגוד העניינים בינו לבין עו"ד ברק מלכית, ועצם הישיבה שלהם באותו משרד כאשר אין שיתוף עבודה או במסמכים ביניהם אינה עולה כדי ניגוד עניינים.

שונים פני הדברים בנוגע לעו"ד ברק מלכית, אשר על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז לא הציג בפני בית המשפט את המצב העובדתי והמשפטי הנכון בבקשתו לקבלת פסק דין במעמד צד אחד, אלא הטעה את בית המשפט באופן שזיכה את הקונה בפיצוי המוסכם כאשר לא היה זכאי לכך. בעקבות מצג מטעה זה נגררה המתלוננת להליכים משפטיים רבים, תוך שננקטו נגדה הליכי הוצאה לפעול ונגבו ממנה כספים שלא כדין.

יצוין בהקשר זה כי עו"ד מלכית נמנע מלהציג לוועדה את הבקשה למתן פסק דין במעמד צד אחד או את פסק הדין שניתן על בסיס בקשה זו, ובחר להתמקד בטענה כי הצדדים הגיעו להסכמות בגישור על ויתור טענות הדדי. אך מובן כי אין בהסכמות אלו כדי לכבול את ידיה של הוועדה, ובנסיבות העניין - ונוכח הממצאים שנקבעו נגדו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז משנת 2015 - **אמליץ על העמדתו לדין של עו"ד ברק מלכית**.

החלטת הוועדה:

51/18. ת/1481/17 רשות האכיפה והגביה נגד עו"ד מרדכי דגני

טענות הצדדים:

1. **המתלוננת**, רשות האכיפה והגביה, מלינה על כך שעו"ד מרדכי דגני מייצג לקוחות בהליכי הוצל"פ, הגם שמתנהלים נגדו תיקי הוצל"פ רבים בגין חובות לאוצר המדינה.
2. על פי התלונה, החוב הנצבר הינו בגין שימוש לאורך שנים רבות במשאב ציבורי בניגוד לחוק, היינו: שאיבת מים מבאר הנמצאת בקרקע פרטית בבעלותו ללא תשלום התמורה בגינה ולאחר שכבר ניתנו שני פסקי דין בבית הדין למים שהורו על סגירת הבאר. נכון למועד הגשת התלונה עמדו החובות על קרוב ל-750,000 ש"ח, כאשר מבירור מול רשות המים עלה כי הנילון מתעלם מפסקי הדין החלוטים בעניינו וממשיך בהפקת המים.
3. לטענת המתלוננת, קיים טעם נפגם בכך שהנילון מופיע בפני גורמי ההוצל"פ כמייצג, שעה שהוא נמנע במפגיע מהסדרת חובותיו הפרטיים, אינו מכבד פסקי דין בעניינו ומביא לכך שיינקטו נגדו הליכי גביה מרובים.
4. **הנילון לא הגיב לתלונה** כפי שהועברה אליו פעמיים מהוועדה (קיים אישור מסירה).

חות דעת והמלצה:

בלא קשר לשאלה העקרונית אם עצם קיומם של חובות פרטיים לעורכי דין מעמידם במצב של ניגוד עניינים לכאורה בהוצל"פ, במקרה זה עסקינן בנילון שאינו מכבד פסקי דין שניתנו בעניינו ואינו משלם חובותיו באופן מפגיע. בהעדר התייחסות והסברים מצידו - **המלצתי הינה להעמיד את הנילון לדין**.

החלטת הוועדה:

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 8.10.2018

52/18. ת/497/16 ועדת האתיקה נגד עו"ד נוגה ויזל

פרטי המקרה:

1. התלונה נפתחה בעקבות כתב אישום שהוגש כנגד הנילונה לבית משפט השלום ברחובות (ת"פ 31453-09-14) בעבירות של הטרדה ואיומים כלפי מי ששימש בא כוחה בהליכים משמעתיים שננקטו כנגדה.
2. ביום 24.3.2016 הודתה הנילונה בכתב אישום מתוקן בעבירה של הטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ובית המשפט נמנע מהרשעתה לפי סעיף 182א לחסד"פ והטיל עליה 80 שעות של"צ והתחייבות בסך 2,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה דומה למשך שנה.
3. על פי כתב האישום המתוקן בו הודתה, הטרידה הנילונה את עו"ד אילן מזרחי בהודעות טקסט מרובות שחלקן בעלות תוכן פוגעני כגון: "אני מאחלת לך חיים שחורים", "נחות", "עיראקי מסריח", "לך למשטרה אפס", "אני אביא אותך למצב שתתלונן עליי בלשכה שחור מסריח", "כל שקל שעשית ממני וגנבת לי יהיה לך לתרופות והבן שלך ימות מסרטן", "תגיד שחור נחות אתה חושב שבאתם מהמעבורת תוכל עליי. שמן מכוער שחור נחות אפס רמאי גנב גזלן מניאק מזדיין", "אשפיל אותך עד עפר", "אני אגרום לך לבכות כל לילה" (כל ההודעות הללו נשלחו בפרק זמן של מספר שעות ביום 25.1.2013).
4. עוד עולה מכתב האישום בו הודתה הנילונה כי משיקש ממנה עו"ד מזרחי להפסיק את הודעותיה, היא שלחה לו בין היתר את ההודעות הבאות: "פנה למשטרה שמה עליך זין לא רואה אותך ממטר", "יש לך דלק לנסוע למשטרה? בקרוב לא יהיה ללחם. מתי להגיע לחקירה שחור נחות", "בחיאת אילן, בלי שישמעו בינינו כמה ילדות אנסת?", "תביא ת'כסף שלי מניאק גנב שתמות מסרטן בראש", "זין תביא לי את החומר כלב מסריח שמן מכוער", "אני סוחרת בהרואין. אתה יכול לפנות למשטרה? אני משתמשת בלי חוות דעת סמים. פקק נעל. איך אמר משה, לפי התמונה שלך רואים מניאק", "לפני הלקוחות אני אירק עליך בדיון בעליון", "טמבל שמה עליך זין" (קיימות עוד עשרות הודעות בסגנון זה על פי כחודש ימים).
5. יצויין כי לאור הימנעותו של בית המשפט מהרשעתה של הנילונה, לא ניתן היה לפעול במסלול של הגשת בקשה להטלת עונש לפי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, שהינו המשכו הישיר של בקשה להשעיה זמנית שהוגשה כנגד הנילונה בעקבות הגשת כתב האישום (הבקשה התקבלה לאחר הליך ערעור, אולם לא נכנסה לתוקף לאור ההודאה וההימנעות מההרשעה).
6. הנילונה בתגובתה, כפי שהועברה לוועדה לאחר מספר פניות אליה, לא הגיבה לגופם של דברים אלא רק טענה כי "מדובר בעוף חול שקמה לתחיה מהחול אחרי שעלתה באש" וכי לא ניתן לדון בתלונה מאחר שחלה עליה התיישנות.

חות דעת והמלצה:

כתב האישום מדבר בעד עצמו ומחייב לטעמי נקיטת עמדה כנגד שפת הביבים של הנילונה, שאינה בוחלת באיומים והטרדות של חבר למקצוע. אין בהימנעות מהרשעתה בהליך הפלילי כדי למנוע נקיטה בצעדים משמעתיים כנגדה, במיוחד נוכח הודאתה בהטרדה ובשליחת המסרונים דלעיל, ובניגוד לטענתה אין התיישנות בהליכים משמעתיים. אציין כי לחובתה הרשעה קודמת בעבירות דומות הכוללות שימוש בלשון גסה, פוגענית, בוטה ובלתי ראויה בעליל (בשנת 2010), בגינה הוטלו עליה השעיה על תנאי וקנס. לאור כל האמור לעיל, המלצתי הינה להעמיד את הנילונה לדיון.

החלטת הוועדה:

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 8.10.2018

53/18. ת/17/1142 מר יואב יצחק נגד עו"ד שחר שוורץ

טענות הצדדים:

1. **המתלונן** הינו עיתונאי שפרסם שתי כתבות באתר News1 בנוגע להתנהגות בלתי הולמת כדבריו מצד הנילון תחת הכותרות "עו"ד שחר שוורץ מתפרע: הפרת איסורי פרסום, שיגור איומים, נסיונות לסחיטה באיומים, הפצת מסמכים חסויים ועוד" ו-"עו"ד שחר שוורץ מתנהל בשפת ביבים ובאלימות גם נגד שופטים".
2. בתגובה פנה אליו הנילון בסדרת מכתבים הכוללים איומים והכפשות, בניסיון להרתיעו ולפגוע בו ובמשפחתו, וכן לכפות עליו למחוק את הכתבות מהאתר. בין היתר איים לפרסם כתבה על המתלונן שתכלול מידע כביכול על כך שהוא מקיים יחסי מין עם הבלוגרית לורי שם טוב ומקבל כספים כדי לכתוב כתבות מוזנות.
3. במייל אחר נכתב: "אל תדאג, **הכתבה תתפרסם כולל חיי המין שלך ואשתך בטח תשמח לגלות, אציע לה את שירותיי המשפטיים לתבוע אותך פרו בוונו.... אני טס לכמה ימי חופשה. כשאחזור מהם אגיש את התביעה נגדך. נראה אם מעל דוכן העדים אתה גיבור כמו מאחורי המקלדת. בטח היית ילד כאפות, נכון?...** אני אלמד אותך מהי חובה לאפשר תגובה ראויה לכתבה, מהי הוגנות עיתונאית **גזען מושחת** ושהגזענות לא משתלמת... עד שנתקלתי בך סברתי שעיתונאים הם אנשים הגונים. למדתי שכמו בכל תחום גם בתחום העיתונאות יש דפוקים מושחתים **כמוך למשל שניתן לקנות אותם בכסף ולהזמין כתבה**".
5. **הנילון לא הגיב לתלונה** כפי שהועברה אליו פעמיים מהוועדה (קיים אישור מסירה).

חוות דעת והמלצה:

עסקינן בביטויים פוגעניים ומעליבים, הכוללים גם איומים לחשוף קשר מיני כביכול שיפגע במתלונן בחייו האישיים. בהעדר תגובת הנילון והסבר כלשהו מצידו להתנהלות דנא - **אמליץ על העמדתו לדיון**.

החלטת הוועדה:

54/18. ת/16/1908 עמוס גבעון נגד עו"ד אורי גלבע

טענות הצדדים:

1. **המתלונן** הלן על כך שבמהלך דיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי בירושלים ביום 12.1.2015 כינה אותו הנילון לפרוטוקול "**שקרון, מסריח**" בתגובה לטענה שהעלה נגדו על כך שהוא מנוע מלייצג את לקוחו מאחר שהחתים אותו בעבר על תצהיר שכלל גרסה עובדתית בלתי נכונה הנוגעת למתלונן.
2. בהחלטה שניתנה מיד לאחר ההתבטאות הנ"ל שב ביהמ"ש והעיר לנילון על התבטאויותיו וצעקותיו באולם.
3. **הנילון לא הגיב לתלונה** כפי שהועברה אליו פעמיים מהוועדה (קיים אישור מסירה).

חוות דעת והמלצה:

לטעמי, יש ליחס חומרה יתרה להתבטאויות שנעשות בזירת בית המשפט, בייחוד שהדבר מהווה הפרעה להליך השיפוטי ומצריך התערבות בית המשפט במתן החלטות בנושא. בהמשך להתנהגות זו בחר הנילון לזלזל במוסדות הלשכה ולא לינתן מענה לפניית הוועדה. **בנסיבות אלה אמליץ על העמדתו לדיון**.

החלטת הוועדה: